

వీడులలో మెళ్ళండి!

'టి. పబ్లికేషన్స్'

ఓ చోట రోడ్డుమీద నెలకొల్పబడ్డ పూరి పాక కాఫీ హోటల్లోంచి ఓ శాశ్రీ బస్సు కడ్డంగా వచ్చింది. (పూరిపాక కాఫీ హోటలు రోడ్డుమీదుందా? రోడ్డుప్రక్క వుందా? అని సందేహం వలదు. మన దేశంలో తా తో డు కాని ఏ రోడ్డు చూసినా మీ సందేహం నివృత్తికాగలదు.)

ఆ శాశ్రీ.... ఆపండాపండి.. బస్సాపండి" అని కేకేసింది.

బస్సాగింది. అతికష్టమీద ఆ శాశ్రీ బస్సులో ప్రవేశించింది.

ఆ శాశ్రీ పేరు పైడి భీమయ్య. పేరుకి భీముడేగాని అతడు ఆరోగ్యానికి పెరాలిసిస్ పేషెంటు ఇంటి పేరు పైడి వారేగాని అతనింట్లో మట్టిపాత్రలు తప్పించి సిల్వరు పాత్రలుకూడా లేవు.

అతడి నెక్కలెటన్ పైన మాంసంకాకుండా చర్మం మాత్రమే అతుక్కొని వుంది. తల పైన పది పుంజెల వెంట్రుకలకి మాత్రమే చోటుంది. చేతిలో కర్రొకటుంది. నోటిలో చుదొకటి వుంది. తలపైన పాగా వుంది. కళ్ళలో దెన్యం వుంది. కడుపులో ఆకలి వుంది, ముసులో బాధుంది. బ్రతుకులో భయముంది.

ఇండియాలో ఏచోటా పంటలు పండు తున్నప్పటికీ అతడి ఆకలి అలాగే వుంది. ప్రతియెడూ ప్రత్తి పండుతున్నప్పటికీ అతడి ఒంటిమీద సరిగ్గా గుడ్డలేవు. నూనె గింజలు తయారవుతున్నప్పటికీ అతడి తలమీద నూనె చుక్కకూడా లేదు. ఎన్నో యినబీరువాలు నిండుగా వున్నప్పటికీ అతడి జేబులో పైసా లేదు. ఎన్నో హాస్పిటల్సున్నప్పటికీ అతడి ఆరోగ్యం బాగాలేదు. ఎన్నో స్కూళ్ళున్నప్పటికీ అతడి కొడుక్కి చదువు లేదు. ఎన్నో న్యాయస్థానాలున్నప్పటికీ అతడి బ్రతుక్కి న్యాయం లేదు.

అతడి వృత్తి వ్యవసాయం. హాబీ చుట్ట కాల్పడం. అలవాటు మందులు తినడం. దినచర్య ఆ పూరి ప్రెసిడెంటుగారి ముందర వంగి వీల్పోడం. అతడు చెప్పిందల్లా వినడం, అర్థమయినట్లు తలాడించడం. అది మంచె నా చెడ్డయినా చేసెయ్యడం.

ఇదీ పైడి భీమయ్య జీవితం. అతడి భార్య ప్రెసిడెంటుగార్ని మరిగి కోకలూ, రైకలూ సంపాదించుకున్నా ఆమెని కోప్పడలేక అభిమానం చంపు కున్నాడు. అతడి కొడుకు ఇంట్లోంచి పారి పోయి దొంగల్లో కలిసిపోయినా వాణ్ని వెతికి పట్టుకోలేక ప్రేమని చంపుకున్నాడు. అతని కూతురు పేరు తెలియని వాడితో తప్పటదుగు పేసి చూలాలై సంతవరకూ

అది మిట్టమధ్యాహ్నం. పట్టపగలు. అయినప్పటికీ ఈ దేశంలో రాత్రి దొంగతనాలే కాకుండా పగటి దోపిడిలు సాగుతుంటాయి కనక, రాత్రి అనాచారాలే కాకుండా పగటి అత్యాచారాలూ కొనసాగు తుంటాయికనక, ఆవిధంగా రాత్రికీ పగటికీ చుక్కలూ, చంద్రుడు తప్ప ప్రత్యేకమైన తేడాలేమీ కనిపించవు, అదొక బొక్కి చూద్దో దొక్కు బస్సు. ఆ బస్సుకి ప్రభుత్వంవారు ఎలాట్ చేసిన సిట్లు నలభై.

కండక్టరుగారు ఎక్కించిన జనాభా ఎనభై వైచిలుకు. (ప్రతి యింటికీ ముఖద్వారం కాకుండా దొడ్డిదారికూడా వుంటుందికాబట్టి ప్రభుత్వం వారి నలభై సిట్లు ఆజ్ఞని దొడ్డిదారివెంబడి కండక్టరువారు ఎనభై చెయ్యొచ్చు అని ఎవరైనా వాదిస్తే నా పూచీలేదు.) ఆ ఎండలో ఆ బస్సు అతిప్రయాసతో పగర్చుకుంటూ మధ్య మధ్య పానీయం సేవిస్తూ, మరమ్మత్తు గావించుకుంటూ ప్రయాణిస్తోంది.

(అయినప్పటికీ) ఆమెకి పెళ్ళి చెయ్యలేక సగ్గు చంపుకున్నాడు. పాపాలు పోవాలని కొబ్బరికాయలు కొట్టాడు. పుణ్యాలు ధావాలని కోళ్లు కోసేడు. అయినా భగవంతుడు పక్షవాతం తెచ్చిపెట్టేడు. దాస్తో మరతడు కదలేకపోయేడు.

స్వామి విధేయుడైన భీమయ్యకి పక్షవాతం బాధకన్నా ప్రెసిడెంటుగారి సేవ చెయ్యలేకపోయానే అన్న బాధ మరి ఎక్కువై మనోవ్యాధి కూడా పట్టుకుంది.

అలాంటి పెడి భీమయ్య అతికష్టమీద పట్నంలోని ధర్మాసుపత్రికి డబ్బు పట్టుకుని బయల్పడేడు. ఆ డబ్బు అప్పు డబ్బు. ఆ అప్పు ప్రెసిడెంటుగారిచ్చింది. వారినుండి భీమయ్య భార్య తెచ్చింది. అదీ ప్రస్తుతం భీమయ్య జేబులో ఉన్న డబ్బు సంగతి.

భీమయ్య బసులో ఎక్కడా? ఎక్కడు. టిక్కెట్టు తీసుకున్నాడా? తీసుకున్నాడు.

సిట్లో కూర్చున్నాడా? కూర్చోలేడు. ఎందుకు? బస్ చాలా రద్దీగా ఉంది. భీమయ్య నిశ్చలంలేడు. కండక్టరు కూర్చోనివ్వడు. పేషెంటుని కనికరించి ఎవడూ సీటివ్వడు. బాధ: కాలు వంగదు. చెయ్యి కదలదు. నరాలు పీకేస్తున్నాయి.

అయ్యో! ఒక సీటివ్వండి. ముగ్గురు సీట్లో కనీసం నాలుగోవాడిగా. ఇద్దరి సీట్లో కనీసం మూడోవాడిగా, ఒక్కడి సీట్లో కనీసం రెండో వాడిగా, బాబూ! ఒక్కటే సుమా! సీటివ్వండి. అర్థించాడు, ప్రార్థించాడు. "పో పొమ్మన్నారు."

"మేవే గాల్లేక చస్తున్నా" మన్నారు. 'నువ్వెప్పుడైనా బస్సెక్కావా?' అన్నారు. భీమయ్య నిరాశ చేసుకున్నాడు.

ఓచోట డబ్బుల్ సీట్లో యిద్దరు. యిద్దరే యిద్దరు. అదీ సింగిల్ వన్నా మనుషులు కూర్చున్నారు.

ప్రత్యేకంగా వార్ని అడిగేడు. బ్రతిమాలాడు.

సీటివ్వలేదు. భీమయ్య సీటు సంపాదించలేకపోయేడు.

కాని- అంతలో ఓసారి బస్సాగి- ఓ మీసాల పెద్దమనిషి బస్సులో ప్రవేశించి మళ్ళీ బస్సు కదిలిపోవడం- జరిగేయి.

ఆ పెద్దమనిషి నిల్క లాల్పీ వేసేడు. గ్లాస్కో పంచె కట్టేడు. బంగారపు చైన్ వాచీ పెట్టాడు. చేతికి నాలుగుంగరాలు పెట్టేడు. నల్ల కళ్ళుధాలు పెట్టేడు. నెంటు వాడేడు. హేరాయిల్ రాసేడు. చేతిలో

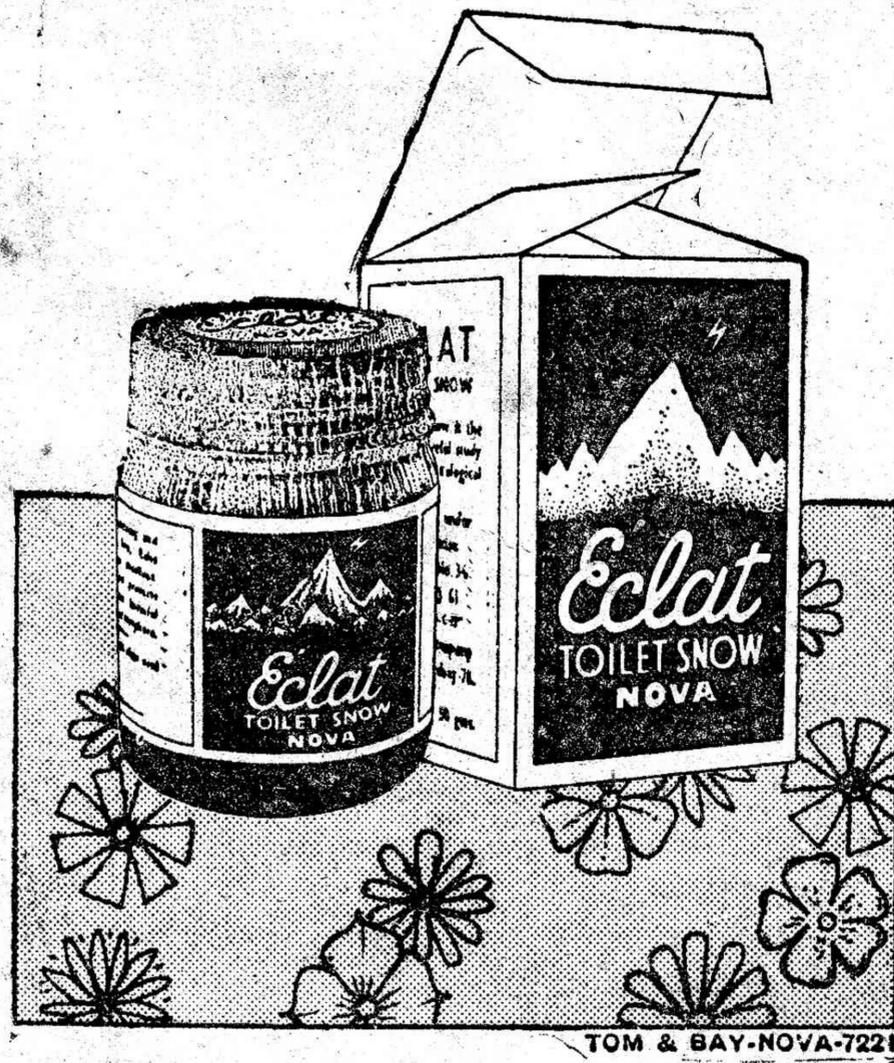
కేవేబేగ్ పట్టేడు. ఆరోగ్యంగా వున్నాడు వేయేల. అతడు పెడి భీమయ్యకి పూర్తి వ్యతిరేకంగా వున్నాడు.

అయితే అతడికి సీట్లేదు. అతడూ ఆ యిద్దరి సీట్లో ఇద్దరి అడిగేడు.

ఖాళీ లేదన్నారు. మీసాల పెద్దమనిషి ఉపన్యాసం లంకించుకున్నాడు. "ఖాళీ లేదని నాకూ తెలుసు. అయినా సర్దుకోవాలి. ఎలాగో ఒకలాగ సీటివ్వాలి. తోటివాళ్ళ బాధని కొంచెం గమనించాలి. అదేకదా గాంధీగారు చెప్పింది. ఏవంటారు. మీరు టిక్కెట్టు కట్టారు. నిజవే... నేనూ కట్టేను... రైతే... అది ఇద్దరి సీటే. కర్రకే. కాని కండక్టరు సీటింగు ప్రకారం టిక్కెట్టివ్వలేదు. ఆ సంగతి ఆయన్నే అడుగుదాం.... కండక్టరు! కండక్టరు!"

కండక్టరు జనాన్ని తోసుకుని రాకెట్టులా వాలేడు. "బాబ్బాబు.. కొంచెం.. ఇంకొంచెం సర్దుకోండి" అని ఆ ఇద్దరి బ్రతిమాలి మీసాల పెద్దమనిషికి సీటు చేశేడు. ఆ సీట్లో మీసాల పెద్దమనిషి బైలాయించేడు. బైలాయించి ఉపన్యాసం కొనసాగించేడు.

"ఒక సీటు మీద పట్టినంతమంది కూర్చోవచ్చు. అది ఈ రోడ్డులో అనొరిపెన్

మీ ముఖ వర్చస్సుకు రక్షణ చేసుకోండి. సహజమైన మీ ముఖ విలాసము మరింత పెంపొందించుకోండి.

ఎక్లట్ స్నోతో....

సహజమైన వాతావరణములో మృదువైన ఎక్లట్ టాయిలట్ స్నోతో మీ సుకుమారమైన ముఖ వర్చస్సును తాజాగా ప్రకాశింపచేసుకోండి. మలినము తొలగించి మృదువుగా, మనోహరంగా అది మిమ్ములను వుంచుతుంది.

మేకప్ కు కూడ ఎక్లట్ స్నోను బేస్ గా వాడవచ్చును.

తయారీదారులు :
ది నోవా కంపెనీ,
 యల్. బి. యస్. మార్క్,
 భందూప్
 బొంబాయి - 400078.

పేదల్లారా మేల్కోండి!

రూలు. ఓర్పుకోవాలి. దేశం బాగుపడాలంటే మనుషులు కష్టపడాలి, తప్పదు.... కొంచెం సర్దుకోండి నాయనా.... అద్దదీ.... మీరుకూడా. భేషో- యిప్పుడు సరిపోయింది. అయితే మీరెక్కడ దిగుతారు?"

"తరవాత హాల్టింగు."

"బ్రతికించేరు, మరి తమరూ!"

"విజయనగరం."

"చాలా దూరమే.... నేనూ అక్కడికే" అని కోరకుండా ఇన్ఫర్మేషనిచ్చేసేడు....

మీసాల పెద్దమనిషి సీటు సంపాదించగలిగేడు.

ఓసారి హుందాగా కదిలిన పెద్దమనిషి ప్రక్కనే వున్న, నిల్వొని వగరుస్తున్న మన పైడి భీమయ్య అతడివైపు జాలిగా, దీనంగా, పశు విరిగిపోయిన ముసలినక్కతన ప్రక్కనే దుమ్ములు కొరుకుతున్న పడుచు నక్కని చూసినట్టు చూసేడు.

అప్పుడు మీసాల పెద్దమనిషి జాలి ప్రదర్శించేడు.

"అయ్యో! పక్షవాతవా.... మందులు తింటున్నావా? లేక పోతే నాతో రా.... పట్నంలో డాక్టరికి చూపిస్తాను. నడివయస్సన్నా దాటినట్టులేదు. నీకెలా వచ్చిందయ్యా పాపం" ఈ ధోరణిలో కరుణోపన్యాసం సాగించేడు.

భీమయ్య అతని మంచితనాన్ని వెన్నెల ప్రీగా పంచిపెట్టిన చంద్రుడితోనూ, కోరకుండా వాసన సరఫరా చేసిన పువ్వులొనూ అడక్కుండా వరం కురిపించిన మేఘంతోనూ పోల్చుకున్నాడు.

భీమయ్య ఉపమానాలు పూర్తికాకముందే మరో హాల్టింగు రావడం, బస్సాగడం, మొదలున్న రెండు సన్నని శాల్తిల్లో ఒకటి దిగిపోవడం జరిగేయి.

ఇప్పుడాసీట్లో వున్నది యిద్దరే.

మీసాల పెద్దమనిషి - మరో సన్నని శాల్తి ఇద్దరిసీట్లో యిద్దరే మూడో వాడిగా తను కూర్చోవచ్చు. భీమయ్య ఆ మాట అన్నాడు.

మీసాల పెద్దమనిషి విజేతలా నవ్వాడు.

విరాగిలా చూసేడు విసుగ్గా కదిలేడు.... ససేమిరా అన్నాడు. "చూడు బాబూ యిది యిద్దరి సీటే... ముగ్గురు కూర్చోడానికి వల్ల కాదు. యిద్దరికే సరిగ్గావాలడంలేదు. నువ్వు అందులోనూ జబ్బోడివి.... కూర్చోలేవు... ఇది ఇద్దరి సీటే" అని మరోమారు ఖచ్చితంగా చెప్పేసి తలతిప్పుకున్నాడు.

అప్పుడు భీమయ్య ఆశ్చర్యపోయేడు. బాధ పడ్డాడు. లోలోపల మండిపడ్డాడు. "నువ్విందాక మూడో వాడిగా కూర్చోలేదా? అలాగే నేనూను" అనేకపోయేడు.

అతని హుందా చూసి, హోదా చూసి, కళ్ళద్దాలున్న, జరీ కండువా చూసి నోరు మూసుకున్నాడు.

కాని అతన్ని - అంటే మీసాల పెద్ద మనిషిని నక్కతోనూ, కంసుడితోనూ, కర్కట కుడితోనూ, కసాయివాడితోనూ ఉపమించు కున్నాడు.

మొత్తానికి పైడి భీమయ్య సీటు సంపాదించుకోలేకపోయేడు - అనడంకంటే - సీటు సంపాదించే చొరవా, కర్రజీ, కన్నింగ్ నెస్ లేవనడం ఉత్తమం.

భీమయ్య బాధపడుతూ ప్రయాణించేడు. ప్రయాణిస్తూ బాధపడ్డాడు.

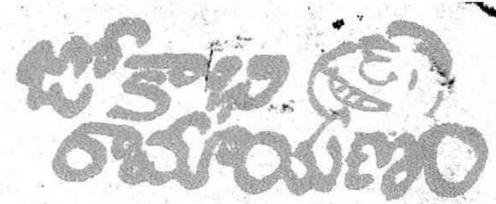
అయ్యో! అమ్మా! బాబూ! కొంచెం చోటు.... ఒక్క సీటు.... పక్షవాతం వాడి.... నిలబడలేని రోగిని.... రక్షించండి.... చోటివ్వండి.... బ్రతకనివ్వండి.

కావున పై సన్నివేశాన్ని గుర్తించి గొప్పవారెల్లరూ - కాలేజీల్లో, యూనివర్సిటీల్లో, ఎలక్షన్లలో, ఉద్యోగాల్లో, చివరికి బస్సుల్లో. రైళ్ళలో కూడా పేద వెధవలకి సీట్లు దొరక్కండా జాగ్రత్తపడి మీమీ గొప్పతనాల్ని కాపాడుకోండి.

అంచేత పాపం పేదల్లారా! మీరు నిద్ర మేల్కొని లోకంలో కనీసం మామూలుగా మూడు పూటలూ తింటూ, బ్రతికేందుకు సీట్లు సంపాదించుకోండి....

అందుకే ప్రభుత్వంవారూ, మీరు చిరకాలం, చిరాయువుగా వర్తిల్లేందుకు ఏది మంచిదో, ఏది అనుకూలమైనదో, ఆ దారి త్రొక్కండి.... (యిక్కడ పాపీ చిరాయువని' ఎవరె నా మీకు గిట్టనివాళ్ళు యింట్ల ప్రేట్ చేస్తే నేను బాధ్యుడిని కాను....)

పాఠకులారా, న్యాయం మీరే నిర్ణయించండి.... దేశాన్ని బాగుచేయ్యండి మేల్కోండి....

"నా జీవితానికి నీవే సూర్యకాంతివి. నీవు లేనిది జీవితం ఒక కారు మజ్జుగా ఉంటుంది. నా హృదయంలో నదా నీ మందహాసాలే వర్షిస్తుంటాయి" అన్నాడొక యువకుడు.

"ఇది ప్రేమ ప్రతిపాదనా? లేక వాతావరణ వివరణా?" అంది యువతి.

— బద్రిగం పాండురంగ రెడ్డి, ఆరుణశ్రీ తెనాలి

కన్నయ్యగారు తన భార్యమొండు అవరాధిలా మంచున్నాడు.

అవిడ కన్నయ్యవంక అసహ్యంగా చూస్తూ అంది.

"నువ్వు కాగుతావని తెలుసు. కాని మొత్తం బాటిల్ గడగడా పట్టించెయ్యడానికి నీకు నేగ్గులేదా?"

"ఎం చెయ్యను డార్లింగ్! బాటిల్ మూత దొర్లి ఎక్కడో పడిపోయింది. అందుకని మొత్తం నీసా భా? చెయ్యవలసి వచ్చింది".

కన్నయ్యగారు విసుగ్గా మొండు పావుకి వెళ్ళాడు.

"అయ్యో! నాకు పది రూపాయల ఎలకల మొండు ఇప్పించండి!"

ఆ పావు యజమాని వినయంగా అడిగాడు.

"కవరులో పాక చేసి ఇమ్మంటారా సార్?"

"అబ్బరేదు. ఇక్కడే తినేస్తాను".

కన్నయ్యగారు ఇండియన్ ఏర్లైన్స్ కి ఫోన్ చేశాడు.

"అయ్యో ఇండియానుంచి న్యూయార్కు వెళ్ళడానికి ఎంతనేపు పడుతుందో నెలవిస్తారా?"

తెం బేబులువంక చూచూ ఎంక్వయిరీ గుమాస్తా "ఒక్క విముషం" అన్నాడు.

"థాంక్యూ" అని రిసీవరు పెట్టే కాదు కన్నయ్యగారు!

కన్నయ్యగారు చితుగతాగి షాపింగ్ కి వెళ్ళాడు. అక్కడ నేయ్య గరల్ని చూసి అన్నాడు.

"క్షమించండి, నేనేదైనా నిర్భయంగా చెప్పేస్తాను. ఇంతవరకూ మీ అంత వికారంగా వున్న ప్రీని నేను చూడలేదు".

అవిడ కోపంగా అంది.

"నేమకూడా మీ అంత క్రాగుబోతుని చూడలేదు".

కన్నయ్యగారు తాపేగా అన్నాడు.

"అవచ్చు. కాని నేను పొద్దుటికల్లా మామూలు మనిషినే పోతాను!"

— పెయ్యేటి శ్రీదేవి: ధర్మాణిగూడెం

సిక్కు హాస్పిటల్

మరణశాలకు
లానే దాంపత్య
సౌఖ్యం అనుభవించ
లేనివారు వెంటనే
సంప్రతించండి!

డా. A. పూర్ణచంద్రరావు
(సిక్కు సైన్సిస్టు) M.D., F.N.F.U (CEYLON) R.A.M.P
గవర్నమెంటు మెడికల్ కాలేజీ, విజయవాడ 2 (A.P)

సిక్కు సుఖవ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స కలదు